

عنوان مقاله:

بازخوانی باغ و کوشک هشت بهشت در عنوان معماری پایدار محیطی

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمیرا تفضل - دانشگاه هنر اصفهان - دانشگاه هنر اصفهان

آرمین بهرامیان - دانشگاه هنر اصفهان - دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

پایداری ازجمله عکس العمل ها به بحران های زیست محیطی است که در بدو امر در قالب یک ایده ذهنی ظهور نمود و بهسال های میانی قرن 02 در حیطه نظری در حوزه های متنوعی نظیر زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی بدل به مفهومی فراگیر گشت. در حالیکه این مبحث به ظاهر نو ظهور می نماید طراحان بناهای سنتی دراین سرزمین، با قدرت تفکروشناخت محیط پیرامونی، خالق بناهای منحصر به فردی بوده اند که درآن ها افزون برزیبایی به سودمندی و کارکرد پایدار درمقابل اوضاع محیطی نیزتوجه می شد. در این مقاله در بررسی عوامل مطرح در پایداری معماری گذشته، به بررسی پایداری بوم شناختی عمارت هشت بهشت، پرداخته شده است. این بنا یکی از بناهای مهم اواخر دوره صفوی است که توجه لازم در جهت شناخت آن صورت نگرفته است. این عمارت در باغ بلبل، قسمتی از باغ جهان نما، واقع بوده است و درطول تاریخ دستخوش تغییرات بسیاری شده است. برای دستیابی به آسایش حرارتی در تابستان به گونه ای پایداراز دومرحله استفاده شده است. مرحله اول عبارت است از پرهیز از گرما. در این سطح، راهبردهایی که بدین منظور در هشتبهشت صورت گرفته شامل استفاده مناسب از سایه اندازی، جهت گیری، رنگ، سبزیگی و جداره های ضخیم است. مرحله دوم که سرمایه است ایستا است که دما پایین آورده می شود یا از تهویه برای انتقال حوزه آسایش به دماهای بالاتر استفاده میگردد. در بنای هشت بهشت این مرحله بوسیله تهویه مطبوع به کمک باد و آب به نحو احسن اجرا شده است. در این مقالهگردآوری داده ها به صورت توصیفی - تحلیلی و بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و میدانی بوده است.

کلمات کلیدی:

سرمایش غیرفعال - طبیعت - معماری پایدار محیطی- هشت بهشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215706>

